

'Wij herinneren ons de namen', 22 november '09

Kerk in de Stad

Keizersgrachtkerkgemeente Amsterdam
8 november 2009, nummer 262

Inhoud

Van de redactie	4	Het solidariteitsfonds; tekenen van leven	15
Kopij- en verschijningsdata <i>Kerk in de Stad</i>	4	Voetnootje	16
Inleveren zondagse mededelingen	4	Foto: de bloemschiksters	16
Kerkdiensten in de komende periode	5	De Keizersgrachtkerk en haar verhalen	17
Bereikbaarheid pastoraal team	5	Een quiz over haar en meer	18
Berichten uit de gemeente	5	Zomaar een paar kleine berichten	19
Grote schoonmaakdag	5	Bericht van het KgK Netwerk	20
Kleine Kroniek	7	Dit heeft mij geraakt ...	21
Oog in Oog met Paulien Haakma	9	Dit kinderboek moet je eens lezen ...	21
Uit de wijkraad	11	Letters die een bres slaan..	22
Tijdschrift Horizon verdwijnt	13	Kleurplaat herfst	24
Spullen gevraagd voor het Wereldhuis	13	Kunst in de Keizersgrachtkerk	24
Bestemming geld Wereldwinkel	14	KKK Kritische Keizersgracht Kerk	25
		Agenda voor de komende weken	26

Colofon

'Kerk in de Stad' is het gemeenteblad van de Keizersgrachtkerkgemeente. Het verschijnt ± 8 keer per jaar. Kopij voor dit blad kunt u, op papier (tot twee weken vóór de verschijningsdatum), op CD, of via E-mail, (tot één week vóór de verschijningsdatum) aanleveren bij één van de redactieleden of via het postbakje bij de koster.

CD's en eventuele andere spullen, zoals illustraties, gaan via hetzelfde postbakje bij de koster terug naar de afzender.

Dit blad wordt toegezonden aan alle adressen die in het adressenbestand van de KgK-gemeente zijn opgenomen. Als u lid wilt worden van onze gemeente, of 'abonnee' wilt worden van *Kerk in de Stad*, kunt u dat doen door het foldertje te gebruiken dat achterin de kerk ligt.

KidS is ook te lezen op de internetpagina van de Keizersgrachtkerk: www.keizersgrachtkerk.nl

Redactieadressen: zie bij Nuttige gegevens

Algemene e-mail: [redactie.kids,<a>keizersgrachtkerk.nl](mailto:redactie.kids@keizersgrachtkerk.nl)

De bladeren vallen van de bomen. Langs de Amstel, de naamgever van onze stad, wordt het steeds kleurrijker. Goudgeel, en herfstrood omzomen de oevers van de rivier.

Het jaar loopt ten einde, zoals ook elk mensenleven zijn einde kent.

De laatste zondag van het kerkelijk jaar, 22 november, worden tijdens de kerkdienst de gemeenteleden herdacht die in het afgelopen jaar zijn overleden. Een moment van samenzijn, delen van elkaars verdriet.

In onze kerk voelen we ons verbonden met hen die zoveel voor ons betekend hebben, maar ook met allen die nu zoveel voor ons betekenen.

In deze KidS een beeld van wat er bij ons leeft en van wat voor ons belangrijk is. Veel leesplezier!

Kopij- en verschijningsdata *Kerk in de Stad*

Kerk in de Stad verschijnt ± 8 keer per jaar.

Kopij op papier kunt u steeds tot twee weken vóór de verschijningsdatum inleveren.

Kopij op CD of per E-mail kunt u steeds tot één week vóór de verschijningsdatum inleveren.

De eerstvolgende KidS'en:

KidS nr.263 verschijnt op zondag 13 dec. 2009 (kopijdatum zondag 06 dec. 2009)

KidS nr. 264 verschijnt op zondag 31 januari 2010 (kopijdatum zondag 24 jan. 2010)

Inleveren zondagse mededelingen

Behalve dit gemeenteblad *Kerk in de Stad* verschijnt wekelijks het *Kg-krantje*, op zondagmorgen ingevouwen in de liturgie, waarin mededelingen/berichten kunnen worden opgenomen. Kopij hiervoor kan worden ingeleverd tot vrijdagavond 22.00 uur bij Joost Koedijk (tel. 020 610 88 85) of Ytzen v. Osnabrugge (tel. 020 618 63 54) of per E-mail via: krantje@keizersgrachtkerk.nl

Eventueel kan ook een enkele mededeling mondeling gedaan worden, tijdens het intermezzo in de dienst. Ook deze mededelingen moeten vooraf worden ingeleverd, telefonisch of (tot zondagmorgen 10.15 uur) schriftelijk, bij degene die de mededelingen zal doen.

Kerkdiensten in de komende periode

Datum	Thema	Uitleg
08 nov.	Licht op hierna	André Fox
15 nov.	Licht op hierna	Sietske van der Hoek
22 nov.	Licht op hierna	Gerhard Scholte
29 nov.	1 ^e Advent, Passage (verandering)	Gerhard Scholte
06 dec.	2 ^e Advent, Passage (verandering)	Bara van Pelt
13 dec.	3 ^e Advent, Passage (verandering)	Jan Krans
20 dec.	4 ^e Advent, Passage (verandering)	Gerhard Scholte
24 dec.	Kerstnacht	Gerhard Scholte
25 dec.	Kerstmusical	Gerhard Scholte

Bereikbaarheid pastoraal team

- Predikant:

Gerhard Scholte (tel. 673 99 95 (thuis) of 625 34 24 (pastoraatskamer),
E-mail: gscholte@dds.nl)

- werkdagen: maandag, dinsdag en woensdag

- telefonisch spreekuur: maandag- en woensdagochtend, 9.00-10.30 uur.

Berichten uit de gemeente

Nieuw ingekomen:

Esther Steusel-de Jonker

NB De administratie van KidS is een losse administratie, die niet gekoppeld is aan de ledenadministratie van de Protestantse Kerk Amsterdam. Geef mutaties voor KidS dus s.v.p. apart door (bij voorkeur per e-mail)

Mutaties voor de Kaartenbak (is verzending KidS) s.v.p. doorgeven aan:

Evert Veenendaal, Nieuwe Keizersgracht 1 A, 1018 DR Amsterdam.

kidsadministratie@protestantsamsterdam.nl of (020) 535 37 18 (niet op dinsdag)

Zaterdag 14 november is het....

... GROTE SCHOONMAAKDAG !!!

Wie komt er een handje helpen? We zijn de hele dag aan de slag en kunnen veel hulp gebruiken. Heb je maar als je een uurtje over, kom dan alsjeblieft dat ene uurtje!

Opgeven kan bij Omar Aguilera of bij Jan van Duijn.

Bij de diensten

Het was voor het eerst in al de jaren dat ik in de Keizersgrachtkerk werk, dat ik als theologisch begeleider meedeed in een voorbereidingsgroep. Ik heb ervan genoten om eens van dichtbij dat voorbereidingsproces mee te maken. Het was heel intensief, omdat we in onze groep "Geroepen tot Vrijheid" (over de Galatenbrief) geen half werk wilden leveren: we besloten de hele brief van A tot Z door te ploegen. En ik had daar zelf het besluit aan toegevoegd om die hele brief dan ook zelf te vertalen, zodat we die naast andere vertalingen konden leggen. We hebben dankzij dat intense leeswerk – met het vingertje langs de richels van de woorden zoals mijn oud-studentenpredikant Jaap Faber het ooit omschreef – ook heel wat ander licht kunnen laten schijnen op die oude woorden van Paulus. En het zette ons aan het denken, ja het zette ons aan tot gesprek. Waarbij dan het unieke proces van een Voorbereidingsgroep aan het licht komt? Het heeft iets van een studiegroep en een pastoraatsgroep en een gespreksgroep in enen, waarin levensverhalen worden uitgewisseld met alle wijsheid en verlegenheden, en alle vreugde en verdriet, en waarin vertrouwen een rol speelt en wantrouwen zijn tol eist.

Intussen ligt er al weer een nieuw thema op de tafel van onze zondagsdiensten: 'Licht op het oordeel'. In de flaptekst van de begeleidende liturgie lees ik het volgende:

"De Bijbel spreekt op vele plekken over een moment in de geschiedenis waarop alles wat op aarde gebeurt, door God geoordeeld zal worden. Dat Laatste Oordeel wordt beschreven als een krachtdadig ingrijpen en heeft daarom mensen vaak veel angst aangejaagd. Welke beelden tekenen de profeten? Waarom? Hoe spreekt Jezus over de voltooiing van de menselijke geschiedenis? Op welke manier wordt geprobeerd mensen te betrekken bij het meewerken aan een 'nieuwe aarde'? Oordeelt u zelf!"

Vandaag 1 november hebben we het spits afgebeten: We lazen over Abrahams pleidooi ten behoeve van Sodom - en verbaasden ons over zijn brutale houding om de hoogste Rechter de weg te versperren naar een vanzelfsprekend alles wegvagend 'oordeel' en te eisen dat ook God gehouden is echt recht te doen, in de zin van het Hebreeuwse 'misj-pat'-doen: dat je er namelijk bij je oordeel voor zorgt dat mensen werkelijk bevrijd opademen. En dat je dat doet met inzet van jezelf. Dat werpt al heel ander licht op een keihard oordeel - van zwavel en vuur ja! - waar wij zowel doodsbang voor zijn, zo doodsbang dat we het op de Hoogste projecteren, maar dat we ook zelf in onze diepste dromen heel wenselijk achten. Wie zit er eigenlijk het hardst op het laatste oordeel te wachten: God of de mens, althans dat deel van de mensheid, dat in heilige verontwaardiging verkeert?

Nog in twee diensten komt het 'Laatste Oordeel' ter sprake. Zondag 8 november is ds. Andre Fox de voorganger, en zondag 15 november ds. Sietske van der Hoek.

Een serie dus met prachtige, spannende vragen.

Wij herinneren ons de namen

Zondag 22 november, de zogenaamde Laatste zondag van het Kerkelijk Jaar, zal er tijdens de dienst een gedachtenismoment zijn van hen die het afgelopen jaar zijn overleden. Dat gebeurt door namen te noemen bij het aansteken van kaarslicht.

Deze dienst is de vierde in de serie Licht op het Oordeel en krijgt als titel mee: 'Van de doden niets dan goeds?!'. Over het belang elkaar een werkelijk beeld mee te geven van onze doden. Juist als iemand heel eerlijk vertelt, het verhaal durft te vertellen van zijn of haar worsteling met bijvoorbeeld een overleden vader, gaat er een grote troost rond onder hen die luisteren.

Wie graag de naam van een overleden dierbare hardop wil laten gedenken is van harte uitgenodigd dit door te geven aan mij (email gscholte@dds.nl, tel 020-673 99 95).

Jongerengesprekskring

Onze eerste ontmoetingen werden gekenmerkt door de grote intensiteit waarmee we de dingen bespraken die ter sprake kwamen. Vanaf 10 november gaan we bezig met de allereerste verhalen van de Bijbel: dat van de Schepping (is het echt Scheiding?), de veelzeggende verhalen van Adam en Eva, Kaïn en Abel. Het zijn stuk voor stuk verhalen die je binnenleiden in de denkwereld van Bijbel, Jodendom en Christelijk geloven. Maar tegelijk een introductie in de wereld van vandaag. Dat is het verrassende.

Ben je ergens tussen de 22-30+ en heb je interesse? De eerste volgende keer is dinsdag 10 november, 20.00 uur in Friendship aan de Kerkstraat 107 (Achteringang van ons kerkgebouw).

Filmavond

Dezelfde mensen van de jongerengesprekskring organiseren van tijd tot tijd ook andere avonden. Bijvoorbeeld een avondje film kijken en erover napraten. Dat doen we op 20 november om 18.30 uur bij Ronald en Dorien (Haarlemmer Houthuizen 275). Voor het voorjaar is een Kloosterweekend gepland. Raadpleeg voor concrete data en plannen onze website (keizersgrachtkerk.nl) of schiet mij er eens over aan!

Paulien Haakma

met

Elske Bakker

'Waarom hebben wij binnen de christelijke kerk geen bewegingstraditie? Hoe kan het dat ik via een oosterse traditie als yoga mijn spiritualiteit moet ontdekken...?'

'Toen mijn vader twee jaar geleden stierf, was mijn grootste ontdekking dat mensen het na de begrafenis niet hadden over hoe hard hij al die jaren had gewerkt, maar dat hij voor zoveel mensen iets betekend had. Mijn vader was een rustpunt, hij kon gewoon 'zijn', gewoon genieten van bijvoorbeeld zijn kleinkinderen. De schellen vielen me op dat moment van de ogen. Dus daar gaat het om! Gewoon er zijn, zonder van alles te doen en te moeten..

Mijn ouders komen allebei hier uit het noorden van Amsterdam. Na een kort uitstapje naar Zutphen, waar ik geboren ben, gingen ze opnieuw in Amsterdam-Noord wonen. Hier ben ik opgegroeid en heb ik Bert ontmoet op catechisatie. Toen we samen eenmaal klaar met school waren, hadden we wel de behoefte weg te breken uit Noord. We hebben toen 20 jaar in A'dam-West gewoond, maar op een gegeven moment konden we dit huis van mijn opa en oma kopen en zijn we tot volle tevredenheid hier ook neergestreken. Dit is ook een goede plek voor onze kinderen Jurre en Elke.

Als ik terugkijk naar mijn eigen kindertijd, dan herinner ik me vooral dat we het fijn hadden met z'n vijven: mijn ouders, ik als oudste en mijn broer en zus. Ieder van ons had zijn eigen hobby's en er was alle ruimte om die te ontwikkelen. Ikzelf ging al op 4½-jarige leeftijd op ballet en daar ben ik nooit meer mee gestopt. Ik was 8 jaar toen ik bij een voorstelling van het Zwanenmeer was, in de Stadschouwburg. Ik weet nog op welke rij we zaten en tot op de dag van vandaag wil ik op die rij zitten als we naar een voorstelling gaan. Wat een belevenis was dat! Ik werd helemaal in het sprookje getrokken, vergat mezelf helemaal. Dat wilde ik later ook: dat je iets moois doet en dat anderen daar applaus voor geven! De droom was begonnen.

Aan het eind van de lagere school werd duidelijk dat ik van ballet mijn professe zou kunnen maken. Ik deed auditie bij het conservatorium in Den Haag, werd ook aangenomen, maar toen bleek dat je daar alleen MAVO bij kon doen. Ik had meer in m'n mars, dus werd besloten dat ik een dansopleiding hier in Noord zou volgen naast het Atheneum. Met een enorme discipline stapte ik 5 keer in de week na school op de fiets naar ballet. Ja, dat is echt topsport! Maar op een gegeven moment zei mijn leraar: 'Er zit wel een danseres in je, maar of het ook een

klassieke danseres is, weet ik niet.' Vreselijk was dat! Het hele sprookje van de witte tutu's aan barrels.

En toch ben ik mijn hele middelbare school blijven dansen, met het vooruitzicht na het examen naar een dansacademie te gaan. Ik liep alle premières af van het Nationaal Ballet. Al die prachtige voorstellingen van Hans van Manen, Toer van Schaik en Rudi van Dantzig. Ja, dat scheidt wel een kader voor schoonheid. En toen kreeg je Shusaku Tacheuki... dat je dat kon doen met je lijf! Opeens ging het niet meer om techniek, maar om zeggingskracht, om besturing van je lijf. Heel spannend.

Na school ben ik gaan werken bij Jan Fabre in Antwerpen, een kunstenaar die heel dwingend danseressen gebruikte als zijn materiaal. We reisden door heel Europa en daar stond ik dan, op spitsen, zoals ik altijd had gewild. Maar zo 'gebruikt' worden wilde ik niet! Zó kwam creativiteit niet tot uiting! Jaren heb ik gewerkt bij verschillende dansgezelschappen. En toen brak een tijd van freelancen aan. Heel zwaar was dat, die 'onzekerheid van de wereld van de dans', zoals ze dat noemen. 's Ochtends trainen en 's middags auditie doen. En de spanning en de concurrentie van collega's als die wel werden aangenomen.

Zoals gezegd hadden Bert en ik elkaar leren kennen op catechisatie. Maar onze ervaringen met de kerk waren niet erg inspirerend. Totdat we begin jaren '90 terecht kwamen op de zondagavonddiensten in de KgK. O, als dat kerk is willen wel opnieuw gaan kijken. Ik ben mee gaan doen met een voorbereidingsgroep. En door Pete Pronk heb ik indertijd ook gedanst in de KgK. Lichaam en geest bleken steeds meer een eenheid.

Maar na de dood van mijn vader ontdekte ik pas goed door yoga dat mijn spiritualiteit pas bloeit als ik goed in mijn lijf zit. Voor mij is geloven niet iets cognitiefs, iets met het hoofd. Door yoga leer ik mijn lijf voor te bereiden op de stilte. Pas dan kan ik God in mezelf zoeken. En iets voor een ander betekenen. Die relatie tussen lijf en stilte en spiritualiteit is nu zo vanzelfsprekend, dat ik me afvraag hoe het komt dat wij binnen de christelijke kerk geen bewegingstraditie hebben. Hoe kan het dat ik via een oosterse traditie als yoga mijn spiritualiteit moet ontdekken? Waarom is er binnen het christendom zo met argwaan tegen dat lijf aangekeken? Sinds kort ben ik begonnen met mijn eigen bedrijf 'De zaak in beweging'. Door middel van beweging probeer ik veranderingen bij mensen op gang te brengen, in bedrijven en individueel. Daarbij is altijd de kern dat ik ruimte probeer te scheppen zodat mensen het gevoel krijgen dat ze er mogen zijn, dat ze belangrijk zijn. Dat ze dóór krijgen waar hun passie ligt en hoe ze dat in de wereld kunnen zetten. Dat ze niet van alles moeten, maar dat ze meer leren te zijn. Want het zit allemaal al in je. Eigenlijk zoals mijn vader geleefd heeft: gewoon er zijn. En dan blijkt dat alle mensen om je heen daar van gaan bloeien.'

Uit de wijkraad

Garnt Haakma

Op 8 oktober is de wijkraad voor het laatst bijeen geweest. De agenda was zo vol dat we een aantal onderwerpen naar november hebben doorgeschoven. Dat kwam ook doordat we aan de meest urgente onderwerpen wel veel tijd hebben besteed.

Ik noem drie belangrijke zaken:

1. We willen extra inzetten op een goed programma voor jongeren. We hebben een paar doelen of opdrachten geformuleerd die nogal ambitieus zijn. De belangrijkste zijn wel:
 - Organiseer een gesprekskring voor 22-30+ en neem de leiding daarvan enkele keren zelf in handen.
 - Zet een kring op voor jongeren van 18-22 jaar.
 - Realiseer overgangsmogelijkheden tussen Tiengroep en vervolgactiviteiten in de KgK.

Deze opdrachten zijn te veel van het goede voor een gemiddelde jongerenwerker. Hiervoor zoeken we daarom een jongerenwerker die al een aantal jaren ervaring heeft. Op dit ogenblik onderzoeken we of we daar de benodigde financiën voor kunnen vrij maken en of we een samenwerking kunnen aangaan met de landelijke organisatie, in het bijzonder met JOP. Wordt vervolgd.

2. De werkgroep Dialoog aan de Gracht heeft de laatste jaren geprobeerd de dialoogactiviteiten voor en door KgK-ers te organiseren, maar de opkomst en de respons viel nogal tegen. Daarom heeft de werkgroep, in de persoon van Stephan Burgsdorf, laatst een enquêteformulier uitgedeeld in de kerk om te onderzoeken hoeveel draagvlak de dialoogactiviteiten nog hebben in onze gemeente. Het resultaat was mager – er werden maar weinig formulieren gere-
tourneerd en de reacties die wel terug kwamen getuigden niet van een grote betrokkenheid van onze leden bij de dialoogactiviteiten. Stephan heeft daarop de wijkraad gevraagd om de werkgroep Dialoog aan de Gracht op te heffen. De wijkraad vindt het jammer dat er niet meer draagvlak voor dit soort activiteiten bestaat binnen de KgK. Maar tegelijkertijd moeten we realistisch zijn: als er zo weinig animo is, dan moeten we er verder geen energie in steken. Dat betekent dat de Dialoog aan de Gracht sinds 8 oktober niet meer bestaat.
3. De wijkraad heeft een rooster gemaakt van aan en aftreden. Dat was vooral bedoeld om goed in beeld te krijgen wanneer de verschillende leden hun 4-
jaarstermijn volmaken. En zodra iemand de 4 jaar volmaakt, wordt automa-
tisch de vraag gesteld: ben je bereid om door te gaan of hou je er mee op.
De inventarisatie leverde de volgende conclusies op:
 - We hebben echt weer een vertegenwoordiger uit de jeugd- en jongeren-
groepen nodig.
 - Ook hebben we al een tijdje geen scriba meer – die taak wordt waarge-
nomen door de voorzitter.
 - Het wijkraadslid dat PR en communicatie in de portefeuille heeft, geeft
aan dat het tijd wordt om de taken neer te leggen.
 - De voorzitter heeft in november 2009 zijn termijn van 4 jaar er op zit-
ten. Hij heeft aangegeven dat hij tot de zomer van 2010 wil doorgaan.

Dat betekent dat we op zoek gaan naar nieuwe wijkraadsliden die

- zich graag bezig houden met onze programma's voor kinderen en jonge-
ren.
- een rol als secretariële spin in het web leuk vinden (scriba)
- die iets hebben met PR en communicatie
- die het leuk vinden om binnen de KgK structurerend en sturend bezig te
zijn – en in die zin de wijkraad voor te zitten (voorzitter).

Heb je interesse, zin of voel je je geroepen? Maak eens een afspraak voor een oriënterend gesprek met een van de wijkraadsliden (telefoon en e-mail staan in de KidS). Uiteraard zal de wijkraad zelf ook actief mensen benaderen de komende tijd.

We vertrouwen er op dat we over een paar maanden weer een leuk en compleet team hebben.

Maar... het nieuwe blad 'Kerk in Mokum' verschijnt!

Vanaf januari 2010 zal 'Kerk in Mokum' korte berichten en artikelen op het snijvlak van kerk, cultuur en samenleving naar buiten brengen. Het is de bedoeling dat het nieuwe blad een grotere doelgroep bereikt dan de 1100 abonnees die het blad nu ontvangen. De krant gaat gratis naar alle leden van de Protestantse Kerk Amsterdam die financieel bijdragen aan de kerk en tweemaal per jaar ook naar de overige leden, mensen op grotere afstand van kerk en geloof. Verder kunnen belangstellenden zich gratis abonneren op de krant. Alle lezers krijgen 1x per jaar het verzoek om via een vrijwillige bijdrage de krant te ondersteunen.

Het nieuwe blad zal 10x per jaar verschijnen. Op tabloidformaat (het formaat van dagblad Trouw en het Parool). Vijfmaal per jaar verschijnt deze 'kerkkrant' in een formaat van 12 pagina's en vijfmaal als dunne variant van 4 pagina's. De nieuwe krant krijgt - net als 'Horizon' - een overzicht van de kerkdiensten van de Protestantse Kerk Amsterdam. Maar daarnaast zijn er andere aantrekkelijke rubrieken en artikelen in de krant te vinden. Zo zullen de verschillende wijkkerken van Amsterdam op de pagina 'Pleisterplaatsen' hun eigen geluid laten horen en 10x per jaar een kort bericht schrijven over een onderwerp waarvan zij willen dat heel Amsterdam het weet.

Hanna van Dorssen van de PKA is verantwoordelijk voor de vorming van de nieuwe 'Kerk in Mokum'. hanna.vandorssen@protestantsamsterdam.nl

Spullen gevraagd voor het Wereldhuis

Esther van der Panne

Ruim een jaar geleden opende het Wereldhuis zijn deuren, een plek waar migranten zonder geldige papieren terecht kunnen. De bezoekers zelf organiseren allerlei activiteiten, zoals computercursussen, yoga, naailes, kinderactiviteiten en culturele activiteiten. Voor deze activiteiten is het Wereldhuis op zoek naar:

- tweedehands computers en USB sticks
- naaimachines en naaimateriaal
- reisbedjes voor baby's of kindermatrassen, kinderboeken, luiers
- wollen dekens, yogamatten, yogakussens
- tijdschriften, in het Nederlands, Spaans, Engels en Frans
- fotoboeken bijvoorbeeld over landen
- muziekinstrumenten

Kunt u het Wereldhuis hieraan helpen? Dan kunt u contact opnemen met Carmen Perez, telefoon 06-20879306, e-mail: info@wereldhuis.org.

Of neem contact op met Esther van der Panne, tel. 662 37 27, e-mail: evdpanne@upcmail.nl

Inleiding

De kindercatechese mag elke twee jaar een bestemming kiezen voor de winst van de Wereldwinkel. Wij vinden het belangrijk dat je weet waar het geld terechtkomt en dat je mensen niet 1 keer helpt, maar zorgt dat ze zichzelf kunnen redden. Ook wilden we graag iets met het milieu en dieren doen. Daarom hebben we gekozen voor de organisatie Heifer. Via Heifer kun je dieren en bomen geven aan mensen in Afrika en Oost-Europa. We hebben voor 422 euro 50 een schaap, een geit, kippen, 3 konijnen en bomen gekocht.

1 Schaap

Met een schaap helpen we een arm gezin in Roemenië. Schapen geven warme wol voor truien en dekens. En dagelijks verse melk waarvan pap en kaas wordt gemaakt. Een deel van het voedsel wordt verkocht, waardoor de familie een inkomen verdient. Omdat iedere familie een lammetje doorgeeft, helpen we met 1 schaap meerdere families.

1 Geit

Gezinnen in Tanzania hebben veel aan een geit, want een geit geeft vette, voedzame melk en daarmee extra inkomen door de verkoop van producten. Ieder gezin geeft twee lammetjes door, dus de gift blijft zich herhalen. "Bezoek je na verloop van tijd zo'n gezin, dan word je getroffen door de verandering. Waar eerst een rieten hutje stond, staat nu een stenen huis", zegt een medewerker van Heifer in Tanzania.

Kippen

Met een toom kippen hebben moeders in Burkina Faso een eigen voedselbron die hun kinderen gezond eten oplevert. Eieren die overblijven, worden verkocht in de stad. Met de opbrengst hiervan kunnen ze het schoolgeld voor hun kinderen betalen.

3 Konijnen

We geven aan vrouwen in Zimbabwe konijnen. Hiermee kunnen ze in hun levensonderhoud voorzien. "Ik kreeg een vrouwtjeskonijn. Mijn buurvrouw een mannetje. Nu hebben we meer dan dertig konijnen!" zegt Baye Forichi (76) uit Zimbabwe.

Bomen

We hebben ook een boom gekocht. Bomen zorgen voor voedsel voor mensen en dieren, ze bieden bescherming tegen zon en wind en de wortels gaan het wegspoeien van de aarde tegen. Met de juiste technieken blijven de bomen goed staan, houden hun wortels aarde vast en kunnen andere gewassen tussen de bomen worden geplant. Ieder Afrikaans gezin geeft zaailingen door, dus ook deze gift herhaalt zich vanzelf.

De najaarsvergadering van het Solidariteitsafonds is weer achter de rug. Verschillende projecten kon het fonds subsidie verlenen. Later leest u hierover meer.

Deze keer melden we wijzigingen in de commissie en in het bestuur.

Elso Vlietstra heeft als commissielid bedankt.

Hij woont al weer geruime tijd in Deventer en de reis naar Amsterdam en terug neemt veel tijd in beslag. Het fonds bedankt hem voor zijn jarenlange betrokkenheid. We zullen zijn doordachte adviezen missen en wensen hem alle goeds.

Ook Gerard van Breevoort treedt terug als lid van de commissie. Hoewel hij er korte tijd deel van uitmaakte, heeft hij een belangrijke bijdrage geleverd.

De secretaris, Anneke Greven, gaat binnenkort ook stoppen. Jaren lang is ze een toegewijd en kundig bestuurslid geweest; ze verzette in stilte heel veel werk en was voor mij, de voorzitter, een geweldige steun. Met vreugde begroeten we Nellie en Simon Bal, die het secretariaat van Anneke zullen overnemen. Tot het bestuur is ook Janneke Hartland als lid toegetreden. Ze heeft al bewezen dat ze een frisse en kritische kijk op het werk heeft.

Ten slotte leest u hieronder een briefje van Merel Knipping. Ze had subsidie aangevraagd voor een project in Chinandega, dat houdt in: verbouwing van een huisje voor marktmeisjes die zelf gemaakte producten verkopen en zo zelf een inkomen realiseren. Ze is zelf naar Nicaragua geweest en heeft voor het project gewerkt en het is heel plezierig haar in dit kader aan het woord te laten:

Ik heb een tijdje niks van me laten horen. Maar bij dezen een berichtje van mij uit Nicaragua. Op dit moment ben ik in Chinandega, Nicaragua en ben ik veel op en met het project Acomechi bezig.

Ik zal proberen uit te leggen wat er met het geld gedaan is. Er is elektriciteit in het gebouw aangelegd, alle muren zijn tot het plafond doorgetrokken om het gebouw veilig te maken, er zijn normale deuren met goede sloten gekomen, er zijn 16 goede lokaal gemaakte stoelen aangeschaft, er zijn tralies voor de ramen gemaakt en het gebouw is van binnen geschilderd. Ook is er een apart gedeelte gemaakt, waar alles nog extra beveiligd is. Hier worden de spullen voor de naai-cursus opgeslagen. Want doordat het gebouw nu veilig is, heeft de Rotary club in Chinandega, met de Rotary club in Texas naaimachines aangeschaft, en een naai-cursus opgestart. Dit waren ze al langer van plan alleen het gebouw was hiervoor nog te onveilig. Kort gezegd is dit dus wat er gedaan is met behulp van jullie. Ze zijn er echt superblij mee en hebben nu heel veel andere ideeën en plannen om het project nog professioneler te maken.

Ik heb foto's gemaakt van het project, maar het uploaden is nog niet gelukt. Dus die stuur ik wanneer dat wel gelukt is.

Groeten, Merel Knipping

In het prachtige boek van Tonke Dracht 'De Brief voor de Koning' moet de hoofdpersoon de inhoud van een brief, die in een hem onbekende taal geschreven is, onthouden. Hij verzint een list. Hij bedenkt een melodie en zingt de tekst daarop. Zo kan hij de zinnen onthouden en reproduceren.

In de kerk gaat dat al eeuwenlang op deze manier. De teksten komen tot ons, verpakt in muziek en zo maken we ze ons eigen (vreemde taal of niet). De melodie is het voertuig van de tekst.

In de kerk had men al snel begrepen dat dit een nuttig principe is. In 1540 verscheen een complete psalmbereijming die gezongen kon worden op melodieën van populaire – wereldlijke – liedjes, de Souterliedekens. Iedereen kon ze meteen meezingen. Toch is dit niet helemaal zonder risico. Elke melodie roept zo z'n eigen associaties op. En de tekst die je in zo'n voertuig plaatst zal door die muziek dus ook een beetje worden ingekleurd.

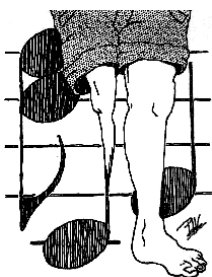
Een mooi voorbeeld hiervan vind ik de tekst van Huub Oosterhuis' 'Lied tegen de derde wereldoorlog'. Je kan hem zingen op de melodie van ons nationale volkslied maar ook op de – waarschijnlijk onbedoeld - ietwat droevige melodie van 'Wij moeten Gode zingen' van Willem Vogel of op de nieuw gecomponeerde melodie van Antoine Oomen. Drie verschillende versies met drie verschillende kleuren die drie verschillende soorten bijgedachten oproepen. Het maakt dus wel degelijk uit of je een tekst in een glimmende bolide of op een rammelende fiets op je af laat komen (of in de gouden koets).

De meeste schrijvers van liedteksten willen dan ook graag een melodie die goed bij hun tekst past en kiezen niet voor hergebruik maar voor een componist. Die mag dan met een tekst gaan 'stoeien'.

Daar moet je niet te licht over denken want een componist kan een tekst maken of breken. Hij/zij kan accenten verschuiven, zinnen doorknippen, herhalingen invoegen en nog veel meer. En als dan zo'n melodie af is kan hij/zij er ook nog een arrangement op loslaten dat het lied weer in een heel ander daglicht stelt.

Het is dus eigenlijk de musicus die bepaalt of een tekst op de bestemming aankomt. Kiest hij of zij het vehikel dat bij de woorden (en de mensen voor wie ze bestemd zijn) past, dan is het succes verzekerd.

Soms kiest een tekstschrijver er dan ook voor om z'n geesteskinderen halverwege de rit te laten overstappen. Zo liet Huub Oosterhuis een deel van zijn werk opnieuw van muziek voorzien door Oomen en Löwenthal. Daar kwam meer bij te pas dan

een paar nieuwe banden en een ander kleurtje lak. Het werden compleet nieuwe liederen. Oomen wist 'Die zegt God te zijn' van de fiets te sleuren en in een bolide te krijgen. Löwenthal zette een flinke turbo in 'Die mij droeg op adelaarsvleugels' en het gezellig hobbende 'Geen taal die hem vertaalt' kreeg door - alweer - Oomen een paar glij-ijzers ondergebonden. Of dit in alle gevallen ook verbeteringen waren, durf ik hier niet te zeggen. Dat moet de ontvanger maar beoordelen.

De Keizersgrachtkerk en haar verhalen

Peter Dillingh

De miniadvertentie in *Trouw* van 2 augustus 1980 met de aankondiging van een optreden van Swami Anand Adi heeft heel wat herinneringen opgeroepen. Dick Bouman stuurde me een foto van die bewuste zondag in de Keizersgrachtkerk. Het beeld is nog niet helemaal compleet; daarom bewaar ik dat voor een volgende keer.

Voor deze keer een portret van de Werkgroep Morgendiensten, uit 1982. Nel van Nood heeft het uit haar fotoalbum tevoorschijn gehaald. De namen had ze er niet bij geschreven, maar Dick Bouman, Daan Schut en Sya Pelleboer hebben de vraagtekens weggewerkt.

Achterste rij, v.l.n.r.: Sya Pelleboer, Reimer Faber, Map van der Lee, Phil Rhebergen (dirigent), Gerrit van Peurseem, Kees van Eunen, Beelke Delver, Bram Grandia.

Voorste rij, v.l.n.r.: Marianne Jongejan, Dick Bouman, Geert Schuring, Herman Schalk, Nel van Nood.

Inzet linksboven: Nel van Nood; inzet rechtsboven: Bram Grandia.

Voor herinneringen aan de Keizersgrachtkerk van kort of lang geleden, in woord en beeld, houdt zich als altijd van harte aanbevolen

Peter Dillingh

e-mail peterdillingh@hetnet.nl, of via Diederick Koornstra

We zijn alweer twee maanden onderweg, de jongeren van de gespreksgroep 20+. Onze oude naam, JKBG, hebben we er maar uit gegooid.

Vraag 1: Waar stond de afkorting JKBG voor?

Twee maanden van serieuze gesprekken op de dinsdagavond. En met een aantal nieuwe deelnemers!

Vraag 2: Hoeveel procent van de nieuw ingekomenen bestond vorige maand uit mensen van de gespreksgroep 20+? Tip: zie de vorige Kids.

Gerhard had voor de eerste gesprekken (lees: tot januari) het onderwerp 'seksualiteit' geagendeerd, maar dat viel niet zo in de smaak. Het is een onderwerp waarbij je òf hele intieme details met elkaar deelt, òf waarbij de gesprekken over gemeenschappen gaan.

Geprobeerd hebben we het wel, onder andere met het verhaal van Amnon en Tamar. We hebben ons verlustigd aan Absalom, die zó knap was, dat van voet-zool tot kruin niets hem ontsierde.

Vraag 3: Hoeveel woog het haar van Absalom, als het bij zijn jaarlijkse knipbeurt op de vloer van de kapper belandde?

Vraag 4: Hoeveel gram is dat?

Aangezien een aantal mensen uit onze groep overweegt belijdenis te doen, behandelen we de thema's die daarbij aan de orde komen. Serieuze gesprekken worden dat dus. Maar er wordt niet alleen gepraat, op 20 november kijken we film!

Antwoorden: 1) JongerenKlankBordGroep, 2) 60%, hoezo gat in de kerk?, 3) 200 sjekel 4) 2000 gram, oftewel 2 kilo!! – En dat is de meest voorzichtige schatting.

De Startzondag en de Stuk

Het moet mij van het hart dat ik op Startzondag op 30 augustus de presentatie van o.a. de Stuk wel erg gemist heb. De Startzondag is bij uitstek de dag waarop de groepen zich kunnen presenteren en zo nodig aandacht kunnen vragen voor eventuele problemen. De diaconie was aanwezig, Ineke Visser met de thema's voor de diensten in het komend seizoen en Amnesty International.

Zoals iedereen weet speelt de Stuk een cruciale rol binnen onze begroting; zij zorgt voor ca. 35% van onze inkomsten. Zonder de Stuk geen Keizersgrachtkerk. Zoals iedereen ook weet heeft de Stuk zeer regelmatig problemen qua hulp van vrijwilligers. Het komt toch steeds aan op een kleine vaste groep en dat is al jaren zo. De Keizersgrachtkerk is graag een delende gemeente, maar dat moet toch ook gelden voor het (ver)delen onder de leden van de echt noodzakelijke werkzaamheden. De activiteiten van de Stuk reken ik tot die categorie. Vanwege de cruciale positie van de Stuk lijkt mij het probleem van de vrijwilligers in eerste instantie een verantwoordelijkheid van ons bestuur.

De herfst

Ik hoop dat u ook zo genoten heeft van de mooie, zonnige herfstdagen. Ik vind de herfst een bijzonder seizoen, dat meer dan de andere seizoenen invloed heeft op het gevoelsleven. Ik doel niet op het negatieve effect van vallende bladeren dat bij sommige mensen optreedt. Op mij maakt de verstilde sfeer een heel positieve indruk; gevoelens van rust en vrede komen bij mij naar boven. Zelfs in de stad komt de herfst mooi tot uiting met de bladeren op de stoepen, straten en pleinen. Ook het zachte zonlicht met zijn lage stand en lange schaduwen geeft een bijzonder effect. Mijn wekelijkse werkzaamheden in de tuin zijn dan ook een feest. Het is flink werken om de bladeren te verzamelen, maar het is ook dankbaar werk en het keert iedere week weer terug.

Toen ik ruim 10 jaar geleden op Spaanse les zat heb ik het boekje gelezen met de titel "La lluvia amarilla" (de gele regen) van de schrijver Julio Llamazares. Het heeft op mij grote indruk gemaakt, met name door de sfeerbeschrijving van de herfst als seizoen en de herfst als een fase in een mensenleven, waarbij de kleur geel (een herfstkleur), vergeelde foto's en de vergetelheid een belangrijke rol speelden.

Het stookseizoen

De kerkzaal en andere zalen worden weer verwarmd. Het is van belang dat we alleen die ruimten verwarmen en niet meehelpen aan de opwarming van de aarde. Dus graag de deuren sluiten na passage. Ik denk dan met name aan de blauwe tochtdeuren in de gang, zowel voor als achter, de luchtsluis als ingang van de kerkzaal en de twee deuren aan weerszijden van de preekstoel. Ook de glazen

toegangsdeuren aan de gracht alleen open bij passage. Zo dragen we bij aan reductie van de stookkosten en aan vermindering van de CO2 uitstoot. Een prachtig streven, een win-win situatie.

Mijn bevestiging als diaken

Ik vond het een mooie dienst. Als diaken moet je afwegingen maken en situaties inschatten. Je oordeelt, maar met mildheid; dat lag ook in de preek besloten. Ik heb tegen verschillende mensen gezegd dat het een mooie taak is want je helpt andere mensen met andermans geld. Een wat eenvoudige weergave van de taak van diaken, moet ik toegeven. Wat mij aanspreekt is de praktische aard van het werk.

Uiteraard was het bijzonder dat mijn moeder er bij mocht zijn; op weg naar haar 99ste verjaardag. En dat mijn tweelingbroer er was, was ook goed.

De bos rozen was (is) prachtig. Mijn dank daar voor.

Ik werd regelmatig gefeliciteerd met de wens "Sterkte", wat nogal somber overkwam. Ik neem mijn taak serieus, maar heb niet de inslag er snel onder gebukt te gaan.

Bericht van het KgK Netwerk

Ida Griffioen & Willy van Hoeve

In onze kerk bestaat sinds 2000 het KgK Netwerk. Het netwerk is ingedeeld in 13 wijken met elk één of twee contactpersonen. De bedoeling van het netwerk is dat mensen in hun wijk "omzien naar elkaar". Soms overkomt je iets ingrijpends en dan kan het belangrijk zijn, dat je meeleven merkt vanuit de kerk. Bijvoorbeeld bij ziekte, werkloosheid of een scheiding. Maar ook bij een blijde gebeurtenis zoals de geboorte van een kind. Daar kan een contactpersoon op reageren! Sommigen merken weinig van het KgK Netwerk. Als mensen dat graag anders zouden willen, kunnen ze hun contactpersoon daarover benaderen.

Op de voorlaatste bladzijde van elke KidS kun je de contactpersonen van alle wijken vinden.

We zijn blij dat de vacature van Hetty Broerse in Amstelveen ingevuld gaat worden door Stefan Burgsdorf. Hetty, nog hartelijk dank voor je inzet en Stefan: welkom in ons team!

Tot slot willen wij via deze KidS alle contactpersonen herinneren aan de komende vergadering op dinsdag 19 januari 2010. Dat duurt weliswaar nog ruim twee maanden, maar de tijd gaat snel! Omdat het netwerk dan 10 jaar bestaat willen we er een feestelijke en gezellige avond van maken rond een inspirerend thema. Als iemand een suggestie heeft: mail het ons!

Dit heeft mij geraakt ...

Sietske van der Hoek

Lieve mensen

Een aantal jaar geleden heeft de gemeente voorbeden gedaan voor mijn vader, dat hij een wijze keuze zou maken over wel of niet naar een zorgcentrum gaan. Hij is gegaan, en hoewel het op dat moment goed voor hem was, moest hij uiteindelijk worden opgenomen in een verpleeghuis in Almelo, waar hij heel liefdevol verzorgd werd tot zijn dood eind september j.l. In de zondagen rond zijn overlijden hebben jullie gebeden weer geklonken, en na zijn begrafenis kregen wij de bloemen. Dat heeft me heel veel goed gedaan. Ik wil jullie graag, ook namens Fred, Fieke en Job, heel hartelijk bedanken voor alle warmte, kaartjes, knuffels en andere aandacht.

Dit kinderboek moet je eens lezen ...

Mirjam Koedijk

Gijzeling

Geschreven door Rom Molemaker.

Uitgekomen in 2003.

Jeroens vader is directeur van een fabriek.

En daarom gaat hij met zijn gezin op zakenreis.

Als Jeroens vader weg is voor zijn werk, en zijn moeder en zus aan het winkelen zijn, komt er opeens een groep mannen het hotelplein opgerend.

Ze houden iedereen onder schot. Als iemand probeert te ontsnappen wordt er op diegenen geschoten. Ze moeten allemaal meekomen.

Als zijn vader, moeder en zus weer bij het hotel zijn weten ze niet wat hun overkomt. Ze gaan naar de president en worden dan naar een ander hotel gebracht.

De zus Edith gaat naar buiten en dan komt ze erachter waarom die mensen haar broertje en andere mensen van het hotel hebben ontvoerd, en wat haar vader er mee te maken heeft.

Hoe het afloopt moet je maar lezen.....!

Op straat ontmoette ik Gerdien en vroeg hoe het met haar ging.

“Wel goed, hoor...”

Het komt er zó weifelend uit, dat ik bij het antwoord een vraagteken zet en wat doorvraag.

En ja, ze maakt zich zorgen. Zorgen om haar nog jonge dochtertje, dat intiem met oudere jongens omgaat.

Dan is het of er iets scheurt en beklemming bevangt me.

Ik zoek met woorden om iets recht te zetten, te troosten.

Maar welke troost past hierbij?

Ik weet geen andere troost dan een eindje met haar op te lopen.

MIJN ZOON.

Mijn zoon stormt door het huis,
een roffel op de trap. Hij is
zichzelf een motor . Het lied
dat in hem leeft ontsnapt hem
soms. Ik hoor hem zingen
op de gang en zwijg.

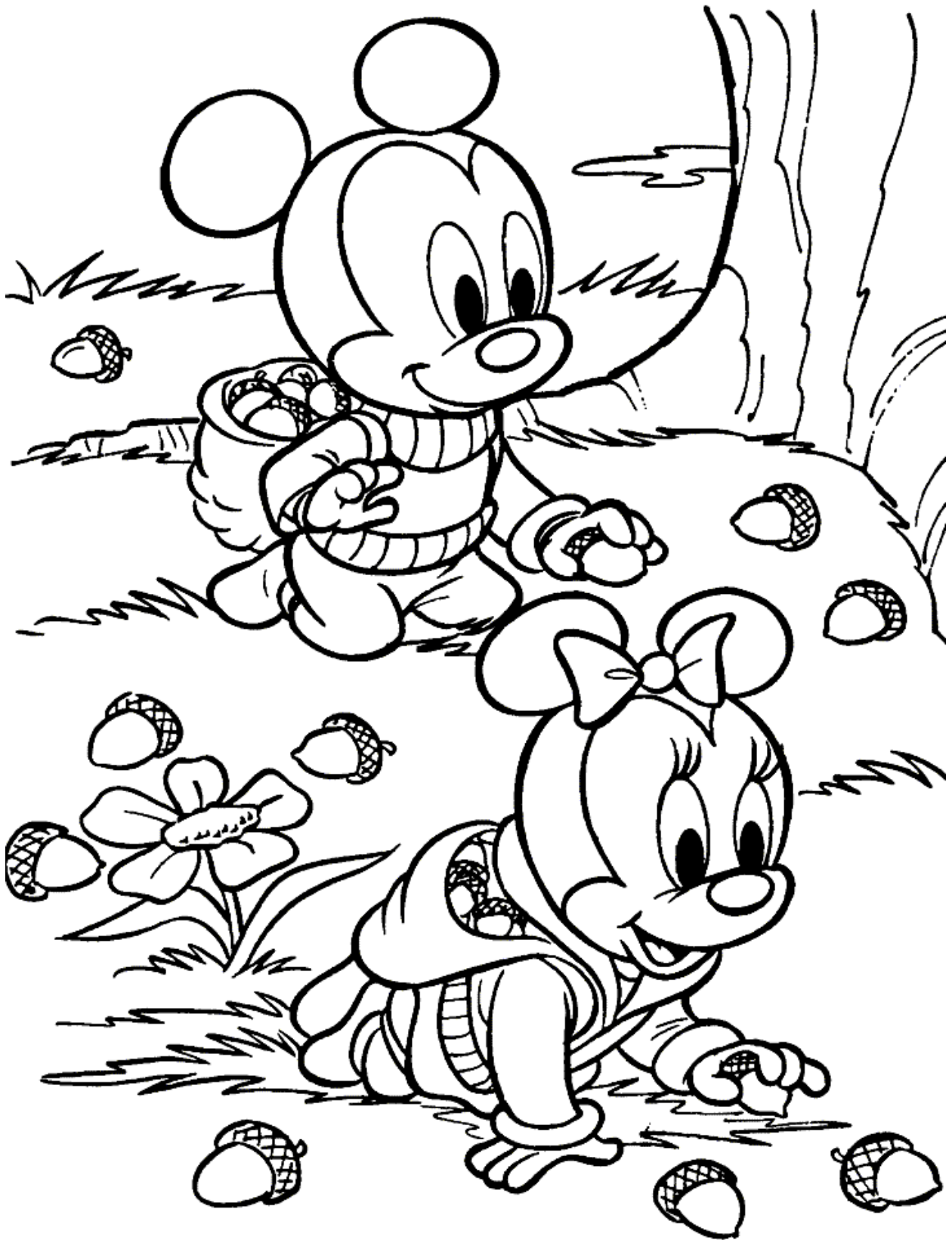
's Nachts is hij bang, hij twijfelt
aan zichzelf, aan ons , de wereld.
Ik neem hem in mijn arm,
en zonder spreken vaag ik
de oorlog weg en kinderkanker,
mijn eigen dood, het monster van de tijd.

Ik lieg hem voor en red hem
tot wij beiden slapen in gestolen veiligheid.

Anna Enquist

Kleurplaat herfst

Veronica Castro Ravelo

Kunstsuite Makom

In de tuinzaal hangen op dit moment werken van bezoekers van de Kunstsuite van het inloophuis Makom.

Kunstsuite Makom is onderdeel van de Regenboog Groep, een interkerkelijke stichting voor de zorg en opvang van dak- en thuislozen en verslaafden.

De Kunstsuite is een open plek waar mensen die op straat leven zich creatief kunnen uiten: op papier, op doek, met potlood, met de kwast, naaien, enzovoort. Naast materiaal en ruimte om te werken, organiseert de Kunstsuite tentoonstellingen, uitstapjes en workshops.

Kunstsuite Makom: Van Ostadestraat 153
Amsterdam - de Pijp
www.kunstsuitemakom.blogspot.com

Openingstijden: maandag 13.30-16.00 en 17.00-19.45
dinsdag 13.00-16.00
woensdag 13.30-16.00 en 17.00-19.45
vrijdag 13.30-16.00

Voor informatie: Agnes Vlaanderen-Jansen 0346-241617
Jan Boudewijn 020-6375208

Automatisering

Een Roemeense promovendus aan de TU te Delft, Dragos Datcu, heeft een camera ontwikkeld die emoties kan 'begrijpen'. De NS willen hiermee agressieve uitingen kunnen voorzien en agressie voorkomen.

Wetenschappelijk een hoogstandje, zoals de afgelopen eeuw(en) mechanisatie en elektronificatie de mensen veel meer mogelijkheden hebben gegeven. 'Onnodig' werk wordt ons uit handen genomen. Een draai aan de kraan en we hebben zuiver water, net als vroeger uit diepe putten met een emmer omhoog gehaald moest worden. Het is zo vanzelfsprekend. Je hoeft niet meer op te staan om het licht aan te doen of TV te kijken; daarvoor heb je de afstandsbediening.

Computertechnologie ontwikkelt zich razendsnel en dank zij diezelfde computer steeds sneller. De computer met 40 jaar geleden een oppervlakte van 10 m² past nu in je broekzak en heeft oneindig veel meer mogelijkheden. Prachtig! De mens gebruikt zijn creatief vermogen explosief. Soms letterlijk explosief, bij de ontwikkeling van het meest afschuwwekkende wapentuig.

Terug naar die camera.

Het zou in de nabije toekomst kunnen gebeuren dat je in de trein zit tegenover een vader die zijn kind nogal hardhandig aanpakt. Je krijgt agressieve neigingen naar die man en wil hem vermanend toespreken (doe je natuurlijk niet). Je gezicht spreekt boekdelen. Die man is zo met zijn zoontje bezig dat hij dat niet ziet. De camera (big brother!) ziet het wel, die ziet alles. Plotseling klinkt er door de luidsprekers: 'Wil de heer op plaats 31, bij het raam van rijtuig 3, zich onmiddellijk melden bij de spoorwegpolitie in rijtuig 2'. Een doemscenario?

Hoever zijn we daarvan verwijderd? Wanneer ik mijn huisarts bel krijg ik een mechanische stem, die 8 mogelijkheden biedt. Hij, noch zijn assistent(e), verliest tijd. Ik moet met mijn zieke kop ook nog uitzoeken op welk moment ik welke knop moet indrukken. Hoe lang duurt het nog dat ik uit een serie aandoeningen moet kiezen en de medicus alleen ingrijpt wanneer de automaat een verkeerd advies dreigt te geven?

Het meest intermenselijke als vriendschap en liefde is ook geautomatiseerd! Best leuk via Internet (Facebook bv.) met allerlei mensen te 'daten'. Ineens heb je een zee van vrienden . . . vrienden??

Waarom krijg ik een onprettig gevoel bij die automatiseringstsunami? Het is toch bevorderend voor ons welzijn als ons allerlei dingen die we niet graag doen uit handen worden genomen door een apparaat of automaat?

Ik mis intermenselijkheid, spiritualiteit. Warmte, begrip, vriendschap. Persoonlijke herkenning. Zolang vooruitgang helpt het welzijn en de ontwikkeling van menselijke activiteiten te bevorderen is er niets aan de hand.

Ik wil geen automatisch gegenereerd 'fijne dag verder', maar een warme gemeente begroeting.

Agenda voor de komende weken

Datum	Tijd	Activiteit	Plaats
di 10-11	20.00 u.	Vrouw en Geloofgroep	wisselend, info over locatie bij Christien Visch 6762230
di 10-11	20.00 u.	Gesprekskring 20+	Friendship: Kerkstraat 107
do 12-11	20.00 u.	Moderamen van de Wijkraad	Friendship: Kerkstraat 107
za 14-11		Grote schoonmaakdag	
zo 15-11	10.30 u.	Kindercatechese	Tuinzaal KgK
zo 15-11	10.30 u.	Tieners	Friendship: Kerkstraat 107
di 17-11	17.00 u.	Uitnodiging voor een avond om geïnformeerd en geïnspireerd te worden	Van Limmickhof, Nieuwe Keizersgracht 1A
do 19-11	20.00 u.	Wijkraad	Kerkstraat 107 zaal 5
Vr 20-11	18.30 u.	Filmavond 20+	Bij Dorien en Ronald, Haarlemmer Houthuinen 275
di 24-11	20.00 u.	Gesprekskring 20+	Friendship: Kerkstraat 107
do 27-11	20.00 u.	WMD-vergadering	Friendship: Kerkstraat 107
Zo 29-11	10.30 u.	Kindercatechese	Tuinzaal KgK
zo 29-11	10.30 u.	Tieners	Friendship: Kerkstraat 107
di 08-12	20.00 u.	Gesprekskring 20+	Friendship: Kerkstraat 107
wo 09-12	20.00 u.	Vrouw en Geloofgroep	wisselend, info over locatie bij Christien Visch 6762230
zo 13-12	10.30 u.	Kindercatechese	Tuinzaal KgK
zo 13-12	10.30 u.	Tieners	Friendship: Kerkstraat 107
do 17-12	20.00 u.	Moderamen van de Wijkraad	Friendship: Kerkstraat 107
di 22-12	20.00 u.	Gesprekskring 20+	Friendship: Kerkstraat 107
elke ma.	20.00 u.	MAG (maandagavondgroep)	Kerkstraat 107
elke wo.	19.45 u.	Zanggroep (repetitie)	Tuinzaal KgK

Zie voor contactpersonen de Nuttige gegevens achterin deze Kids.

Vermeldingen voor deze agenda kunt u op dezelfde manier als andere kopij voor *Kids* inleveren bij de redactie (zie colofon op pag. 2).